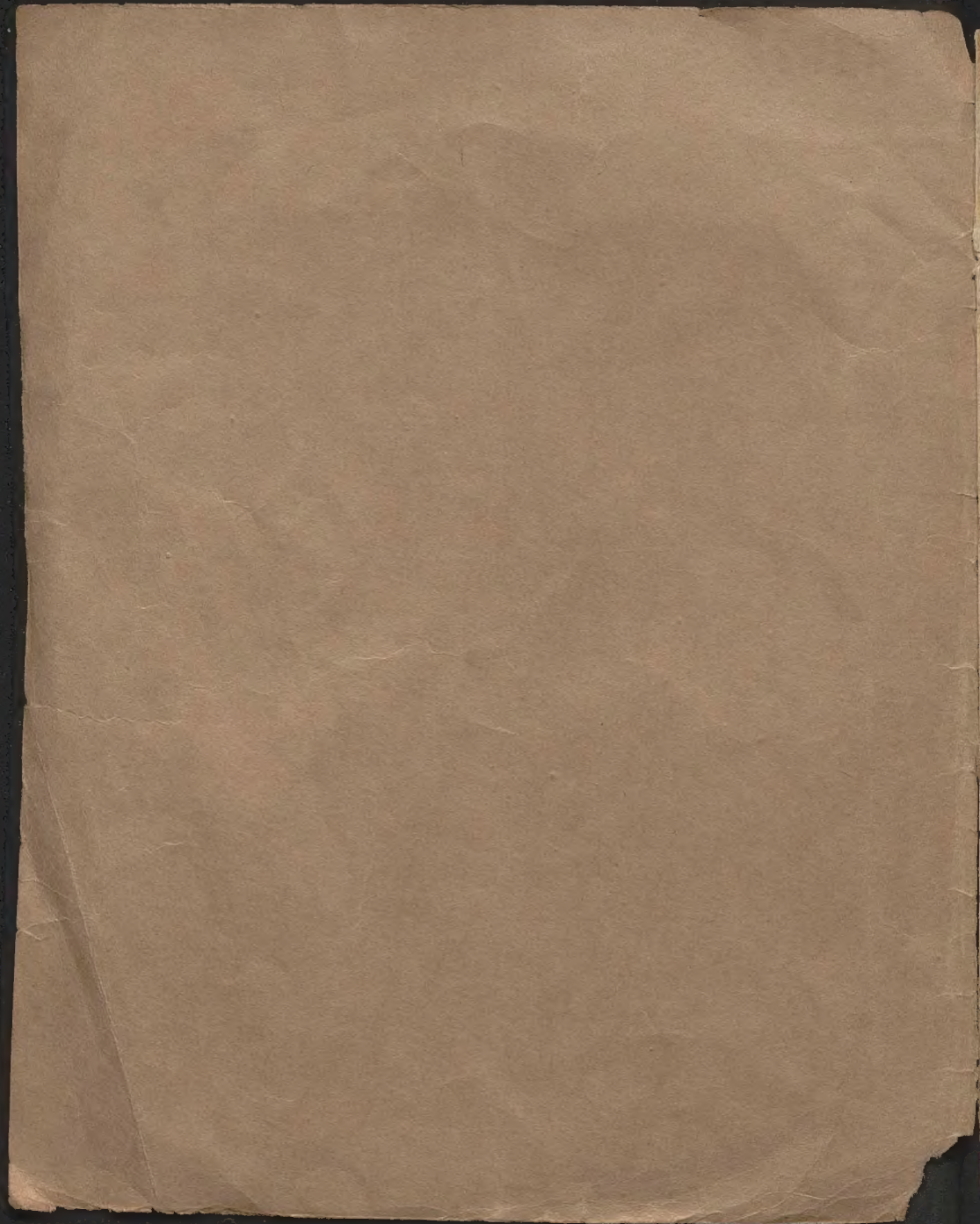

32673

Kat. Komp.

Mag. St. Dr.

I. C E Z A R
W E G Y P C I E
T R A G E D I A

POD ZASZCZYTEM WIELKICH IMION
J.O.X.J.M. STANISŁAWA

Hrabi na Wiśniczu, y na Łancucie
LUBOMIRSKIEGO

Y J. O. J Z A B E L L I
*Na Łubnicach, Miedzyrzeczu Grzyma-
łowie y Tołstym Xieźniczki*

CZARTORYSKIEY

Strażników Wielkich Koronnych
Małżonkow

W E D N I W E S E L N E
Od Jch Mciow Panow Konwiktorow
Collegii Nobilium Varfaviensis Soc. JESU
W Y P R A W I O N A

ROKU 1753. Czerwca.

Do J. O. Xiążąt Jch Mciow.

Cezar rownie mądrością iak męstwem wstawiony
Otwiera Kleopatrze drogę do Korony.
Ten dzielnością celował waleczne Rzymiany,
Ta gasiła urodę srogą Egypcyjany.
Oboyga wielkie dzieła, y wielkie przymioty
Wizerunkiem są waszey zacne Pańsiwo cnoty.
Zdobi cię STANISŁAWIE, Cezara odwaga,
W Tobie zaś IZABELLO piękność y powaga
Kleopatry kroluie. Zkąd słusznie ozdoby
Ta praca dla się szuka od waszey Osoby.

BIBLIOTHECA
UNIV.

HISTO-

H I S T O R Y A.

GDy Ptolomeusz Krol Egiptu z Siostrą swą Kleopatrą, spólne z nim prawo do Krolestwa mającą kłócił się o Koronę, zdarzyło się, że Pompeiusz po przegranej z Cezarem potyczce Farsalickiej, uciekł się do niego, jako dawnego swego przyjaciela. Lecz Ptolomeusz więcej swoy pożytek, niż prawa przyjaźni ważąc, kazał zabić zdradliwie Pompeiusza, y głową jego uciętą chciał się Cezarowi przyśłużyć. Ale się zawiodł na swych zamyślach. Urażony albowiem tym postępkem Cezar, kazał, aby y Ptolomeusz, y Kleopatra rozpusciwszy swe woyska przed jego się sądem jako Konsula Rzymskiego rozprawili o Tron Egiptu. Uczyniła wnet zadość, woli Cezara Kleopatra, ale Ptolomeusz obietnicami Cezara uwodząc tak niespodzianie nati bezbronnego uderzył, iż wpływ przez morze do swej floty Rzymskiej musiał swe życie ratować. Nadgrodził to Cezar Ptolomeuszowi, gdy dobywszy szturmem Alexandryi, Ptolomeuszowi Koronę odebrał, a Siostrę jego Kleopatrę na Tronie Egiptu posadził.

Do tej Historyi Poetyka przydać Sexta małego Syna Pompeiusza zabitego, y Androstenę w tymże wieku Syna Achilli, zaboycy Pompeiusza. Tych dwoyga dzieci serce wielka przyjaźń wiązała, ale gdy Achillą zabił zdradliwie Oyca Sextowi, Sextus lubo wiedział że Androsten nienależał cale do występku Oyca swego, przecież usiłunie swą miłość ku Androstenowi nienawiścią pokryć: Lecz serce przywykłe do Androsteny utracić swego affektu Sextowi nie dopuszcza.

Scena

Niedaleko od murów Alexandryi.

O S O B Y

<i>Juliusz Cezar</i>	Konsul Rzymski.	(stena.
<i>Sextus Pompeiusz</i>	Syn zabitego Pompeiusza	przyjaciel Andro-
<i>Ptolomeusz</i>	Król młody Egiptu.	
<i>Achilla</i>	Pierwszy Minister Ptolomeusza.	
<i>Androsten</i>	Syn Achilli	przyjaciel Sexta.
<i>Dioskor</i>	Posel Kleopatry	do Cezara.
<i>Eufdranor</i>	Hetman Cezara.	
<i>Septimiusz</i>	Przyjaciel Achilli.	

C Z Ę S C

CZĘŚC PIERWSZA.

- Scena I.* Cezar, Dioskor.
Scena II. Cezar, Ptolomeusz, Achilla, Sextus w kaydanach.
Scena III. Ptolomeusz, Achilla.
Scena IV. Androsten, Achilla.

CZĘŚC WTORA.

- Scena I.* Sextus, Androsten.
Scena II. Cezar, Dioskor.
Scena III. Cezar, Dioskor, Androsten.
Scena IV. Sextus, Y ciż sami.
Scena V. Achilla, Sextus, Androsten.
Scena VI. Ptolomeusz, Achilla, Androsten.

CZĘŚC TRZECIA.

- Scena I.* Cezar, Eufanor.
Scena II. Cezar, Seprimiusz, Androsten.
Scena III. Ptolomeusz, Y ciż sami.
Scena IV. Sextus, Androsten.
Scena V. Dioskor, Sextus, Androsten.

CZĘŚC CZWARTA.

- Scena I.* Cezar, Dioskor.
Scena II. Sextus, Cezar, Dioskor.
Scena III. Sextus, Androsten.
Scena IV. Androsten, Eufanor.
Scena V. Ptolomeusz, Eufanor.

CZĘŚC PIĄTA.

- Scena I.* Sextus, Achilla.
Scena II. Cezar, Achilla, Androsten, Sextus.
Scena III. Seprimiusz, Y ciż sami.
Scena IV. Ciż sami.
Scena V. Dioskor, Y ciż sami.
Scena VI. Eufanor, Ptolomeusz w kaydanach, Y ciż sami.

*W tychże dniach ciż Jchmość wyprawia Komedia Fran-
cuska pod tytułem*

LES INCOMMODITES DE LA GRANDEUR.

A. M. D. G. B. V. M. H.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025417

